

SULITJELMA-KANTATE

TILEGNET

FAGFORENINGENES
M A N N S K O R
SULITJELMA

TEKST AV

PASTOR SV. D. HUSEBYE

UTSATT FOR KOR, SOLI OG ORKESTER AV
KOMPONIST FRITHJOF SPALDEII

SULITJEMA-KANTATE

1. AVDELING

Øde lå dalen i seklenes sus -

øde og trang.

Livløs lå lien i furuers brus -

livløs og lang.

Nei, det var liv ved det islagte vann:

bjørner i hi og fisk langs med land.

Jerv gikk på jakt, og varg over isen

sprang efter reinen i måneskinnsdisen -

Villydrets dal,

øde og smal. -

Villydrets dal under fjelltoppers skygg

i sekler hen.

Da kom de første med bører på ryggen
rydningsmenn!

Rydde sig plass og reise sig hus,

bygge sig bu under stormenes sus!

Dyrke litt jord om enn karrig og kalt,

fiske og jage så barn ikke svalt!

Feste i fjell

heim under hell.

En dag kom en lapp langs med lien -
der lå en sten
Den skinte og glitret ved kanten av stien,
en blinkende én!
Malm - ! Der var fullt i det stupbratte fjell.
Malm - ! Der var mer i de hengende hell.
Snart blev det liv for alvor i dalen,
folk fulgte hester med kløv på salen.
Myldrende liv!
Nybyggerliv!

Slit var det. - Slit for mennesker og dyr -
Ti og gi tål!
Gesellene kom til gruvas eventyr
med feisel og stål.
Brakker blev bygd - plassen var trang!
Malm over fjellet - veien var lang!
Strevsomme dager og slagsmål iblandt, -
men gjennom slitet hjertelag sant.
Rallarnes tid.
Eventyr-id. -

2. AVDELING

Tre dagers tur med barn til dåp
over fjell, over sjø til kirkested.
Så reistes egen kirke med eviglietshåp,
med dåpen og ordet og nadverdens fred.

Bane blev sprengt gjennom fjell, over hei
Skole blev bygd for en ny generasjon.
Opper åsen kom også vei
hvor fjellet vinket med sol og mosjon.

Skift fulgte skift i alle slags vær,
bedret blev arbeidets kår.
Sangen kastet et lysningens skjær
over de mange slitsomme år.

Fra anleggstid vokste verket frem
til samfund med tryggere tider.
Brakkene blev til de hundreder hjem
for folket langs fjellets sider.

3. AVDELING

Bryt inn i berget,
bryt dig et hjem!
Malmen av mulmet
skal frem, skal frem.

Pressluft som hvisler,
du kjenner dig døv.
Vannet som risler,
det ryker av støv.

Boremaskiner -
det synger i stål.
Skrapeer som hviner,
maser mot mål.

Gråsteinen mures,
gjør gruva trygg.
Stemplene skures
hvor hengen er stygg.

Vognene tipper. -
Ute ved dag
linbanekibbers
ustanselig' jag.

Knuses skal godset -
stein under press.
Vaskes skal støvet -
en lang prosess.

Fra hytta står røyken
med sovelluft kvalm.
Mens kisen blir smeltet
til reneste malm.

* *
*

Bryt inn i berget,
bryt dig et hjem!
Malmen av mulmet
skal frem, skal frem!

Det knitrer i hengen - -
et ras - o Gud -
En mann vi mistet:
et fryktelig bud.- -

Et hjem sprang i stykker
i få sekunder!
Men verden går videre
skjønt verden gikk under -

Fra kirketårn kimes -
en sjel ringes hjem.
Malm gjennom mulmet
ton frem, ton frem!

Ring, ring gjennom mulmet
i bitreste sorg!
Den Jesus bekjenner
bys himmeriks borg.

Syng, syng gjennom sorgen
som livet ditt rummer!
Hør tonen fra himlen,
den aldri forstummer. -

4, AVDELING

Vi er glad i dette stedet
under fjellets ville topp.
Under sorg og under glede
grodde grubebyen op.
Må vår møie, våre krefter,
bringe Sulitjelma frem!
så at de som kommer efter,
også her må trygges hjem. -

Men vi vet al fåfengt bygges
uten Herren han er med.
Og vår fremtid kan kun trygges
signer Gud vårt kjære sted. -
For de goder vi fikk givet,
ja, for sorg og tungest bud,
og for alt som *verd* gav livet,
vil vi alle takke Gud.